

Kjære alle dere!

Jeg sitter i en gul Mercedes. Ingenting å si på merket. Frontruta har store sprekker, sidevinduet kan ikke lukkes. Den ene lykta foran er knust ... en helt vanlig taxi i hovedstaden. Rundt oss er det lastebiler, biler, motorsykler, syklist, håndkjerrer, esel - og hestekjerrer og vanlige fotgjengere i et eneste virvar. Fortauene er overfylte av selgere som tilbyr frukt og grønt fra sine provisoriske kasser og boder som gjerne stikker litt lenger ut enn fortauskanten. Taxi- sjåføren bruker hornet flittig og baner seg vei til markedet.

Jeg vil prøve å finne noen nye sko ...

Håkon farter rundt sammen med vakten fra gjestehuset. Forstår ikke at han våger å kjøre egen bil i alt kaoset. De leter etter vasker, doer, kraner, kryssfinerplater, og tusen små duppeditter av god kvalitet. Det kryr av skur, i alle størrelser og fasonger, som tilbyr jernvarer og andre varer. Etter mange dager med farting har han fått tak i det meste ... litt her og litt der ...

Vi har vært i hovedstaden to ganger på kort tid. Sigfred kom for å feire jul hos oss. Det var fantastisk koselig. Jeg synes det var godt gjort å ta den turen alene. Ikke nok med at han krysset Afrika fra øst til vest med Etiopien Airlines, - i de tre ukene han var her, hadde vi 7 reisedager. Deler av veien var reparert og asfaltert siden forrige gang Sigfred var i landet (for 12 år siden). Likevel ble det mye humping og dumping i 20 km/t. Vi var innom de to stedene han og Audun bodde da de var små, på andre siden av elva langt unna allfarvei, midt i hjertet av kasonke- land. Alle ville hilse på den lille gutten som var blitt så stor (høyere enn de fleste ...). Sigfred hadde med seg et album som mange hadde glede av å se i. Nye bilder ble tatt sammen med gamle venner.

Vi feiret jul i en liten landsby, uten nett og telefon, snø, julegater, glitter og stas. Forberedelsene var enkle. Sigfred hadde med pepperkakedeig og non -stop fra Norge. Det ble noen riktig gode kaker i tillegg til de 2 andre sortene Karen hadde laget. Litt enkel julepynt og røde lys, skapte god stemning.

Julaften feiret vi sammen oss fire norske. Karen disket opp med lammelår, surkål og poteter. Til dessert hadde vi multekrem. Pakkeutdelingen gikk fort og greit. 3 små pakker til hver pluss litt godsaker fra familien hjemme. Det ble dårlig med julesang. Vi var vonde i halsen og tette i nesa hele gjengen. Tørr luft og vind fra Sahara virvlet opp sand og støv. (Et annet klima enn nede langs elva ...).

1. juledag var det gudstjeneste i kirka. Jeg viste flanellograf og Håkon holdt andakt med Karen som tolk. Etterpå var det fest, med mye god mat under mangotrærne i landsbyen. Barna fikk fargelegge. Det var stor stas. Vi hadde skreddersydde klær, med julemotiv for anledningen. Nyttårsaften gikk forbi i stillhet og plutselig var vi langt inni det nye året.

Vi er takknemlige for all den kontakten vi har hatt med familie og venner hjemme i Norge via mail, Facebook, Messenger, Snap Chat og telefon. Vi vet at det er mange som husker på oss og ber for oss. Vi er også takknemlige for de midlene som er gitt til vårt arbeid i Mali. I tillegg til underhold, har pengene gått til ulike formål:

«Samba» er som ungdom flest. Han liker å se cool ut og drømmer om lett-tjente penger og en sorgløs framtid. Som mange andre, dro han til den store gullgraverbyen for å søke lykken. Det gikk ikke helt som han hadde tenkt. Miljøet var brutalt og fullt av intriger. En han jobbet sammen med fant gull, men ble robbet og drept. Da stakk «Samba» av. Hjemme satt hans blinde mor og gamle far uten mulighet til å forsørge familien. Vi ba alle om at han måtte komme hjem igjen. Med penger fra vår giverkonto har familien fått hjelp til å

reparere og male en gammel eselkjerre. Esel har noen andre bidratt med. Nå er «Samba» kommet hjem og kan samle ved som han kan selge.

En motorsyklist kolliderte med en gammel mann på sykkel før jul. Noen dager senere ble mannen svært dårlig og fraktet i ambulanse til hovedstaden (9 timer reisetid). Helsevesenet her tilbyr ikke gratis tjenester og summen familien måtte ut med, var svimlende høy. De fikk økonomisk støtte.

Myggen har vært hissig i år, og svært mange har blitt syke av malaria og har trengt hjelp til medisiner ...

«Adama» er svært ivrig etter å fortelle hva Jesus betyr for ham. Han besøker små landsbyer og familier flere ganger i uken for å vise filmen om Jesus på kasonke-språket. Han har en gammel PC og en prosjektor. Et bilbatteri sørger for strøm. Nå var batteriet så dårlig at strømmen gikk før filmen var slutt. Han har fått penger til et nytt.

Kirka i landsbyen der vi bor, trengte ett nytt strøk med maling før jul. Med penger fra vår giverkonto, fikk de et bidrag.

Som dere ser har jeg ikke navngitt steder eller personer. Etter forrige fellesbrev fikk jeg tilbakemelding på at dette ikke var lurt ut fra våre sikkerhetsrutiner. Det er fortsatt uroligheter i deler av landet, men vi merker lite til det her.

Hilser med noen varme vinder sør for Sahara.

Håkon og Liv